

ÖNEMLİ OLAN NEDİR, PKK’NIN NE İSTEDİĞİ Mİ, YOKSA NE YAPILMASI GEREKTİĞİ Mİ?

Münir Aktolga
Ağustos 2015

„En basit soru: PKK’nın istediği tam nedir“ diyor Halil ve devam ediyor: „
„Sadece bir talepler platformu, lütfen. Bir de savaşa ilişkisi (yani neden bu hedeflere başka türlü varılamıyacağının, aksine savaşa varılabileceğinin gösterilmesi). Bu yapılsın, yeter. Her şeyi baştan düşüneneğim“ diyor!...

<http://serbestiyet.com/yazarlar/halil-berktay/en-basit-soru-pkknin-istedigi-tam-nedir-159952>

Son derece haklı bir soru, ama KCK tüzüğünde bu sorunun cevabı var aslında! Ne istediğini de orada gayet açık bir şekilde ortaya koyuyor PKK. Ve de, „Demokratik Modernite“ adı verilen “devletsiz-komünal bir düzene” geçiş için „devrimci halk savaşından“ başka yol olmadığını açıkça ifade ediyor orada. Bu konuda daha geniş açıklamalar için:

<http://www.marmarayerelhaber.com/Munir-AKTOLGA/14923-OCALANIN-21-MART-CAGRISIArtik-silahlar-sussun-fikirler-ve-siyaset-konussun-5>

Peki bu neden önemli? Neyi “yeniden düşünecek” Halil acaba, bu konuda bir tereddüt mü var ki!... Üstelik, PKK, “Demokratik Modernite” sistemini sadece Türkiye ve Kürdistan için değil, bütün bir dünya için de model olarak öneriyor. “Demokratik Modernite” sistemi anlayışının Marksist-Leninist teorinin günümüze ilişkin olarak geliştirilmiş bir biçimi olduğunu iddia ediyor. Yani bu, hem bir Marksizm “eleştirisi”, hem de Öcalan’ın ifadesiyle onun geliştirilmiş şekli...

İşin ilginç tarafı da, bunları, bu teorik açıklamaları yapan Öcalan. Yani öyle, “Öcalan iyi de PKK kötü” falan diye birşey yok ortada, bu türden hesap hataları hep kendi kendini oyalama, aldatma!... PKK ve KCK ne yapıyorsa Öcalan’ın ideolojik önderliği altında yapıyor. Önce bu noktanın bir altını çizelim...

Aşağıdaki paragraf Öcalan’ın kaleminden çıkmış, KCK Tüzüğünde yer alıyor (yukarda linkini verdiğim çalışmadan):

““Demokratik modernite, kapitalist modernitenin çıkışı, gelişimi, yapısal krizi ve aşılması temelinde hep alternatif DİYALEKTİK ANTİTEZİ OLARAK çözümlenme konusu olacaktır. Marksizm’in tarihi yanlışlıklarına düşülmeyecektir. Özellikle temel çelişkinin burjuva-işçi sınıfı gibi içeriği sürekli değişen bir olguya bağlanma tuzağına düşülmeyecektir. Diyalektik mantığın Hegel’den beri ilk defa başarılı bir uygulaması Ortadoğu toplumsal doğasına uyarlanmaya çalışırken bu deneyimin daha başarılı sonuçlar ürettiği görülecektir. K. Marks’ın söyleyip de başaramadığı “Diyalektiği ayakları üstüne dikmek” deyimine daha anlamlı bir yaklaşım sergilenecektir”.

Bir kere, Öcalan’ın “çözüm” önerisinin-paradigmasının içinde devlet diye birşey yok! Devlet olmayınca, öyle iktidara gelmek falan da yok! Yani, “bunlar benim

programımda olan şeyler, yarın ben iktidara gelirim bak böyle bir düzen kuracağım” falan yok! O diyor ki, hemen şimdi kuracağız bu düzeni-komünal yapıyı. Nasıl mı? Aşağıdan yukarıya doğru örgütlenerek. İşte KCK ve PKK bu, bunun için var. Öyle devletmiş, sınırlarmış, bunlar bizi ilgilendirmiyor, bunlar bize engel değil diye düşünüyor Öcalan. Ve diyor ki, “üç tane hukuka tabi olacağız, devletin hukuku, AB hukuku, KCK da ifadesini bulan kendi hukukumuz, diğerleri ne kadar bizim hukukumuzla uyarlarsa biz de o kadar onların hukukuna uyacağız”. Yani, defacto bir durum burada yaratılmak istenen.

Yukarda linkini verdiğim çalışmada şöyle demişiz:

“İyi güzel de benim anlayamadığım bir konu var ortada: Ne yapıyorsun sen, en alttan başlayarak mahalle-köy komünleri şeklinde örgütleniyorsun. Hiyerarşik-komünal bir yapı çıkıyor ortaya. Bu yapının nasıl işleyeceğini de KCK Sözleşmesiyle koymuşsun zaten ortaya. Benim anlayamadığım şu şimdi: **Diyelim ki siz belirli bir bölgede-örneğin Diyarbakır’da- yukarda ifade edildiği gibi örgütlendiniz ve geliyor buraya bir kapitalist yatırım yapmak istiyor, diyelim ki bir fabrika kuracak. Ne olacak şimdi, mücadele edecek misiniz buna? Adı üstünde “kapitalist” bu gelen adam, kâr amacıyla geliyor ve bu işin özü de artık değer elde etmeye dayanıyor. Yani sizin komünal yapınıza ters bir girişim. “Kapitalist Modernite”nin bir uzantısı bu, sizin kurduğunuz sisteme bir müdahale söz konusu. Ne yapacaksınız, hayır sen bizi sömürmeye geliyorsun buraya, çek git mi diyeceksiniz? Hayır gitmiyorum derse, onun iş makinalarını, fabrikasını tahrip mi edeceksiniz? Ya da en fazla, o zaman gel bakalım, burada aynı zamanda bizim hukukumuz da geçerlidir bize de vergi vermek zorundasın mı diyeceksiniz? Çok somut bir soru! “Demokratik Modernite Sistemi”ne ters bir girişim var ortada ve siz ne yapacaksınız?**

Eğer hal böyleyse ve ben doğru anlıyorsam bu durumda yapacak tek şey kalıyor: Sadece KCK Sözleşmesine katılan “yurttaşların”-bunlar son tahlilde komün üyeleridir-hakkı olmalıdır bu türden bir girişim. Ki, bu durumda, bu da, onların bireysel olarak kendi adlarına-kâr amacıyla- yapacakları bir yatırım olmayacaktır. Komün adına, komünal sermayenin girişimi olacaktır. Veya, en fazla, komüne ekstradan “vergi” ödemeyi kabul eden bir girişim olacaktır! Yani sen, varolan bir devletin içinde yer aldığın için, senin üyelerin, ya da senin bölgede yatırım yapmak isteyen kişiler, hem sana hem de söz konusu devlete iki çeşit vergi ödemiş olacaklar. Başka birşey gelmiyor benim aklıma!. Bunun dışında öyle, yabancı sermayeymiş, yatırımmış falan, bunlar hep o “Kapitalist Modernite”nin unsurları olduğu için “Demokratik Modernite Sistemi”nin dışında kalacaklardır!

İyi güzel de, peki böyle komünal bir sistemi kapitalizmin ve devletin (halâ) egemen olduğu bir dünyada zor kullanmadan-ya da zora başvursanız bile- nasıl hayata geçirip ayakta tutabileceksiniz? Hadi git falan demeyle olmaz bu! Gel bu işi komün adına yap dersen de gelmez adam! O oraya kâr elde etmek için geliyor! E, o zaman ne olacak peki, sonunda, iş gene gelecek devletin silahlı güçleriyle çatışmaya dökülmeyecek mi? İnşallah bu söylediklerim hep yanlış anlamadır, yoksa gerçekten hiçbir art niyetim yok, sadece anlamaya çalışıyorum”... Bakın bu satırlar iki yıl önce “barış süreci” başladığı zaman kaleme alınmış. Eğer bu gün varılan noktayı daha iyi kavramak istiyorsanız 5 bölümde yayınlanan bu çalışmanın hepsini okuyun derim...

Şimdi geliyoruz bugüne!..

Bence önemli olan AK Parti'nin ne dediğidir-ne yapmak istediğidir!..

Gene o çalışmada şöyle demişiz: “Son bir nokta daha: Bütün bu söylenenleri Devlet-AK Parti yöneticileri bilmiyorlar mı? Örneğin, Öcalan’la görüşmeleri yürüten o MIT’ciler KCK Sözleşmesini hiç okumadılar mı acaba? Sanmıyorum! Peki o zaman nedir bu çelişkinin açıklaması?”

Bana kalırsa, Öcalan’ın Çağrı’sıyla birlikte ortaya çıkan süreç 21.yy dinamiklerinin zorlamasıyla gündeme gelen somut bir “çözüm” önerisiydi-umuduydu. Bu aşamada herkesin farklı beklentileri olmasına rağmen- AK partinin de, Kürt Sorununun çözümünü isteyen bütün diğer insanların da olumlu olarak baktığı, sahip çıktığı bir süreçti bu. Bu işin arkasından yeni bir Anayasa yapımı, Türkiye’nin demokratikleşmesi yönünde atılacak diğer yeni adımlar da gelecekti daha. İnsanların içinde (halâ eski düşüncelerini muhafaza etmekle birlikte) dur bakalım, belki de yeni bir başlangıç olur umudu-isteği vardı”.

Evet, KCK Tüzüğü, PKK’nın “Demokratik Modernite” anlayışı-dün de bugün de-apaçık ortada dururken “Çözüm Süreci yakın zamana kadar neden devam etti de şimdi “son buldu”?

PKK’nın ideolojisinde-programında bir değişiklik yok demiştik. Kobane ve IŞİD dolayısıyla meydana gelen politika değişikliği şu anki konumuzun dışında kalıyor. Çünkü, şu an bizim tartıştığımız konu, sürecin Türkiye boyutundaki YÖNETİMLE ilgilidir. Dış faktörlerde meydana gelen değişiklikler her zaman içerde de etkili olurlar, ancak burada maharet içerdeki süreci dış etkenleri de hesaba katarak belirli bir doğrultudan sapmadan götürebilmektedir. Bu nedenle, topu dışarıya atarak bahane yaratmadan bizim asıl altını çizmemiz gereken nokta, AK Parti’nin “Süreci” yönetme anlayışında meydana gelen değişimin ideolojik nedenlerle PKK’nın da işine gelmesi, sonuç olarak da, artık sürecin 21.Yüzyıl paradigması içinde sahibi kalmadığı için onun kolayca 20.Yüzyıl kulvarına taşınmasıyla ilgilidir...

Soruyorum ben şimdi, şu an iktidarda gene o eski AK Parti ve Erdoğan olsaydı PKK tutupta “devrimci halk savaşından” bahsedebilir miydi? Bahsetseydi bile nasıl bir tepki toplardı?...

Önce bir kere daha şu noktanın altını çizelim. Bakın ne diyor Erdoğan: “Elimizdeki malzemeyi kullanarak bir yere kadar geldik. Ancak şu son iki yıldır daha ileri gidemiyoruz, patinaj yapmaya başladık”...

İşte bugün karşı karşıya olduğumuz bütün problemlerin özü gelip bu noktaya dayanmaktadır bence. Türkiye’nin, AK Parti’nin ve de bunlara bağlı olarak “Çözüm Süreci”nin tıkanışının, “patinaj yapar” hale gelinmesinin nedeni bu problemin çözümüne bağlıdır. Adam açık açık söylüyor, “daha ileri gidemiyoruz” diyor. Yani, bitti artık diyor, o eski paradigmayı takip edemiyoruz diyor... Bunun daha ötesi var mı?

Şu an burada bu konunun ayrıntılarına girmeyeceğiz elbet. Çünkü son yazılarda bu konuyu yeteri kadar ele almaya çalıştık. İsteyen bunlara dönebilir. Özellikle aşağıdaki çalışmayı öneririm:

<http://www.marmarayerelhaber.com/Munir-AKTOLGA/28986-Nereye-geldik-nerede-duruyoruz-1>

Burada, bu makalede altını çizmek istediğimiz nokta-aslında bu “patinaj” olayının da nedeni olan- AK Parti'nin başlangıçta, belki de farkında olmadan sahip olduğu 21.Yüzyıla özgü demokratikleşme paradigmasını kaybetmiş olmasıdır. Devleti ele geçirmeye paralel olarak gerçekleşen “Devletleşme” süreciyle birlikte yeni bir anayasa yapımının, Devletin yeniden yapılanma sürecinin bir yana bırakılmış olmasıdır... Düşünsenize, karşımızda artık her geçen gün eski Devlet yapısına daha çok sahip çıkarak daha çok MHP ileşen bir Erdoğan ve AK Parti var bugün... Verin bize 400 milletvekilini hep beraber demokratik bir anayasa yapalım, Kürt sorununun çözümüne anayasal bir zemin kazandıralım diyecek bir AK Parti yerine, “verin 400 milletvekilini geleneklerimize-töremize uygun Türk tipi bir başkanlık sistemine geçelim” diyen bir Erdoğan ve AK Parti var!..

O 2005'leri falan düşünün, demokratikleşmeyle küreselleşme, küresel sermayeyi ülkeye çekme arasındaki bağlantının altının çizildiği, Türkiye'nin bütün bir Ortadoğu için model ülke haline geldiği, AK Parti'nin başı çektiği “AK Devrim'in” yakıldığı meşalenin bütün Ortadoğu ülkelerinde elden ele dolaştığı ortamı düşünün... AK Parti'nin ve Erdoğan'ın, “demokratik-ademi merkezîyetçi bir anayasa”yla birlikte “Yeni Türkiye'yi Türk Kürt birlikte inşa edeceğiz” söylemlerinin aktüel olduğu, gene Erdoğan'ın, “bütün milliyetçilikleri ayağımızın altına aldık” sözünün aktüel olduğu ortamı getirin gözünüzün önüne... “Eyalet sistemi bile olabilir, valiler bile seçimle işbaşına gelebilir” sözünün yarattığı demokratikleşme paradigmasının atılan her adıma damgasını vurduğu ortamı düşünün... **Hiç kimse soruyor muydu o zaman PKK ne düşünüyor diye!?... Sormuyordu değil mi!... Sormuyordu, çünkü o zaman süreci yöneten devrimci bir AK Parti insiyatifi vardı ortada, ve de AK Parti'nin ne dediği önemli olan. Öyle ki, bu insiyatif 21.Yüzyıl paradigmasıyla da uyum halinde olduğundan, bütün iç ve dış dinamikler de bu söylemlerin arkasında idiler. Yani, ne “üst akıl” vardı o zaman ortada, ne de “şeytan” haline getirilen bir “Batı” ve “medeniyetler savaşı” anlayışı!!...**

Küresel sermaye de akın akın gelmeye başlamıştı ülkeye... Şaka değil bu, 1923'ten 2003'e kadar 20 milyar doların girdiği bir ülkeye, 2003'ten sonraki on yıl içinde 150 milyar dolar küresel sermaye geliyordu... Niye? Çünkü herkes Türkiye'nin demokratikleşme ve bir yeniden yapılanma sürecine girdiğine güveniyordu da ondan... Kendi merkez bankasıyla kamu oyu önünde didişerek “faiz lobisi” avcılığına çıkan bir Erdoğan yoktu o zaman ortada!... Modern bir sağlık sistemine geçişten sonra herkes modern bir Eğitim sistemi hamlesi de bekliyordu AK Parti'den... Yani, Kemalist nesiller yerine “İslami nesiller yetiştirmek” falan yoktu gündemde!... Kısacası, ideoloji değil, 21.Yüzyıl paradigmasıydı gidilecek yolu aydınlatan.

Ve işte böyle bir ortamda o zaman hiç kimse tutupta bu işe PKK ne diyecek, PKK ne istiyor falan diye sormuyordu. Sormuyordu çünkü Kürt sorununun çözümüne ilişkin demokratik süreç halka malolmuştu... Süreci 21. Yüzyıl paradigmasına uygun bir duruşu temsil eden iç ve dış dinamiklerin istekleri belirliyordu... Düşünsenize, böyle bir durumda PKK tutupta hayır kardeşim illa da illa ben “komünal bir sistem istiyorum” diyerek “devrimci halk savaşı” sloganı altında sağı solu bombalamaya, yol, baraj yapımını engellemeye falan kalkabilir miydi!... Kalkamazdı mı diyorsunuz!... Nedeni açık sanırım, o zaman bu onların kendi kitle temeline, Kürtlerin taleplerine, duruşlarına ters düşerdi... Ve de işte bu nedenle, ideolojik olarak İSTEMESELER DE, karşı da olsalar da, PKK da bu sürecin arkasına takılmış gidiyordu, gitmek zorunda idi...

Ama sonra ne oldu? Ne demokratik bir anayasa söylemi kaldı ortada ne birşey... Yerel yönetimlerin güçlendirilmesi, anadilde eğitim hakkı, vatandaşlık sorununun anayasal zemine kavuşturulması falan artık hiç konuşulmaz hale geldi... Varsa da yoksa da “töremize uygun Türk tipi bir Başkanlık sistemi” kaldı geride... Buna bağlı olarak da, “hangi Kürt sorunu kardeşim, Kürt sorunu falan yoktur artık. Bu sorun çözülmüştür. Hem sonra o Dolmabahçe mutabakatı falan da yanlıştı” söylemi kaldı...

Bu nedir biliyor musunuz, bu, aldatılmışlık duygusuna dayanan bir travmadır. Düşünün, o kadar zaman size güvenmiş, sizi desteklemiş insanlar, ve de siz onların talepleri doğrultusunda bir çok adımlar atmışsınız, ama bunların henüz daha hiçbir yasal-anayasal garantisi-zemini yok ortada. Böyle bir ortamda siz tutuyorsunuz “olay bitmiştir” diyerek sanki insanlarla dalga geçiyorsunuz... En azından insanlar-ben bile-sizi böyle anlıyorlar!...

Bu söylem, bu yaklaşım artık farklı bir söylemdi-yaklaşımı; eski Türkiye'nin Devletinin söylemiydi bunlar. Ve de nitekim kendi karşıtını yaratmakta gecikmedi! Uyuyan-uyumak zorunda kalan-bütün o “devrimci” hücreler de bu ortamı fırsat bilerek “bakın biz dememiş miydik” diyerek aktif hale gelmeye başladılar... Bir yanda Devlet, öte yanda da buna karşı reaksiyon olarak ortaya çıkan “devrimci halk savaşı” söylemleri... Süreç, artık karşıtını üretirken kendi varlığını da üreten eski Türkiye'nin güçlerine terkediliyordu...

Evet, başa dönersek, Halil'in sorusu iyi güzel de, bence bugün artık asıl sorulması gereken soru, AK Parti ve Erdoğan ne istiyor, “töremize uygun Türk tipi bir başkanlık sistemine” geçiş o kadar kolay görünmediğine göre, bundan sonra ne yapacaklar? Eski Türkiye'nin Osmanlı artığı merkezîyetçi Devletiyle bütünleşerek süreci eski Türkiye dinamikleri içinde yönetmeye mi soyunacaklar- ki bu, görünüşte jakoben olan bu politika, onların kendi kendilerini inkarıyla ve tüketmesiyle sonuçlanır- yoksa, “biz nerede hata yaptık deyip düşünerek, geminin yelkenlerini yeniden 21.Yüzyıl rüzgarlarına açarak yolundan sapan süreci yeniden yörüngeye oturtabilecekler mi... Eğer bunu başarabilirlerse göreceksiniz o zaman Halil de artık PKK ne istiyor diye sormak zorunda kalmayacak!...

Sonuç mu diyorsunuz, tek cümleyle: Süreci kim yönetecek, 20.Yüzyıl paradigması ve 20.Yüzyıl güçleri mi, yoksa 21.Yüzyıl paradigması ve yüzü 21.Yüzyıla dönük güçler-iç ve dış dinamikler mi-?... Önümüzdeki süreçte bu sorunun cevabını hep birlikte vermeye çalışacağız!...